

til henholdsvis fem Sjettedele og en Sjettedel. Vi mener, at Kommunerne ikke vedblivende er i Stand til at bære de Byrder, som gennem vor sociale Lovgivning paalægges dem, og først og fremmest mener vi, at Bykommunerne, der rammes haardest, ikke er i Stand dertil.

Under Ændringsforslag Nr. 77 til § 32, der angaar Nødhjælpsarbejderne, foreslaar vi, at Arbejde i første Række anvises til de arbejdsløse, som har den fornødne faglige Uddannelse, og kun for saa vidt der ikke er det tilstrækkelige Antal arbejdsløse paa det paagældende Sted indenfor vedkommende Fag, bør Arbejdet anvises til arbejdsløse, der ikke er vant til at udføre det paagældende Arbejde.

Nærmere Regler for Anvisningen fastsættes af Arbejdsløshedskommissionen; ved Anvisningen skal særlig tages Hensyn til, om vedkommende er Familieforsørger, og til langvarig Arbejdsløshed.

Med Hensyn til Arbejdernes Lønvilkaar bestemmes, at Arbejdet udføres efter de sædvanlige gældende Regler og Tariffer og saa vidt muligt i Akkord.

Hermed er jeg naaet til Ende med de Ændringer, som det socialdemokratiske Mindretal har foreslaaet, men sammen med det radikale Mindretal stiller vi subsidiært Ændringsforslag under Nr. 25 til § 11. I § 11 er Ordet „København“ kommet ind, og det betyder, hvis det vedtages, at København betragtes som et lokalt Omraade, hvor der kan oprettes Arbejdsløshedskasser. Ved første Behandling lyste jeg efter, hvilke Anmodninger der har foreligget om at faa oprettet Arbejdsløshedskasser indenfor dette Omraade. Det har nu vist sig, at stor Trang har der ikke været dertil, de, der bl. a. har været paa Trapperne, er Regeringens Venner, Bolschevikkerne, Havnearbejderne, og det er jo ikke saa løjerligt, at det har kunnet blødgøre, thi vi, der har været ude omkring paa Møderne, ved alle, at der er Regeringen mødt med Havnearbejderne under Armen, det var et af de store Attraktionsnumre ved de første Valg. Havnearbejderne har altsaa anmodet derom, og jeg forbavses ikke saa lidt over det, for der er ingen, der i den Grad har skældt ud paa de raadne Arbejdsløshedskasser — for at bruge deres eget Udtryk —, der hindrede Arbejdernes Aktionskraft o. s. v., og derfor har det, som sagt, forundret mig ikke saa lidt at se, at de altsaa selv har været paa Trapperne for at faa oprettet Arbejdsløshedskasser for sig selv. Vi har naturligvis saa i Henhold til, hvad der blev

udtalt under første Behandling, stillet Forslag om, at Ordet „København“ udgaar.

Skulde vort subsidiære Ændringsforslag om Kommunitilskuddet blive forkastet, foreslaar jeg mine Partifæller at stemme for det radikale Mindretals Ændringsforslag under Nr. 30. Dette Ændringsforslag gaar ud paa at bibeholde den nuværende Ordning, saaledes at Staten vedblivende betaler Halvdelen og Kommunen en Trediedel.

Under Nr. 33 til § 18 har vi ogsaa sammen med det radikale Mindretal stillet Ændringsforslag om, at de 10 Maaneder, i hvilke en arbejdsløs for at kunne faa Understøttelse skal have haft Arbejde i de foregaaende 2 Aar, skal nedsættes til 8, fordi det vilde virke for brutalt og ogsaa have andre uheldige Følger, hvis den oprindelige Bestemmelse bibeholdtes. Endelig stiller vi ogsaa sammen med det radikale Mindretal under Nr. 69 et Ændringsforslag saalydende: „Den samlede Understøttelse, som oppebæres af arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, maa dog i intet Tilfælde overstige to Trediedele af den paa Stedet almindelige Arbejdsløn henholdsvis for mandlige og for kvindelige Arbejdere.“

Ud fra de Synspunkter, jeg her har gjort gældende, vil jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for de Ændringsforslag, vi som Mindretal har stillet, og ligeledes for de Ændringsforslag, vi har stillet sammen med det radikale Mindretal.

Dahlgaard: Ved dette Lovforslags første Behandling blev der af den højtærede Indenrigsminister udtalt stor Forhandlingsvenlighed, og fra den højtærede Ministers Partis Ordførers (Lillelund) Side blev det sagt, at man fra Venstres Side kunde strække sig meget vidt overfor Enkeltheder i dette Lovforslag. Det høje Ting vil jo nu, efter at Betænkningen foreligger, kunne se, hvilke Udslag denne Forhandlingsvillighed har givet sig fra Partiet Venstres og dets Ministers Side. Man vil af Betænkningen se, at ikke et eneste af de Ændringsforslag, der er stillet fra Oppositionens Side, har man kunnet give sin Tilslutning, men dertil kommer yderligere, at man endog fra Venstres Side har skærpet de Modsætninger, der var til Stede ved første Behandling, ved at stille Ændringsforslag, som i høj Grad vil medvirke til, at Modsætningerne bliver stærkere, end de var i Kraft af det Lovforslag, den højtærede